

Sprawa rodziny al-Kurd

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie rodziny Al-Kurd

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu,
 - uwzględniając sprawozdanie sporządzone przez delegację ad hoc Parlamentu do Izraela i na terytorium Palestyny (30 maja – 2 czerwca 2008 r.) oraz zawarte w nim wnioski,
 - uwzględniając IV konwencję genewską,
 - uwzględniając odpowiednie rezolucje ONZ,
 - uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Izraelem, a w szczególności jego art. 2,
 - uwzględniając oświadczenie wydane przez prezydencję w imieniu Unii Europejskiej z dnia 10 listopada 2008 r. w sprawie zniszczenia domów we Wschodniej Jerozolimie,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że nocą w niedzielę 9 listopada 2008 r. przedstawiciele policji izraelskiej oraz sił zbrojnych eksmitowały rodzinę Al-Kurd z ich domu w dzielnicy Szeik Jarrah we Wschodniej Jerozolimie, w którym rodzina mieszkała od ponad 50 lat; mając na uwadze, że zaraz potem umożliwiono osadnikom zajęcie domu tejże rodziny i odcięto dostęp do tego obszaru,
- B. mając na uwadze, że eksmisji dokonano w oparciu o nakaz wydany przez izraelski Sąd Najwyższy dnia 16 lipca 2008 r. po długim i kontrowersyjnym postępowaniu sądowym dotyczącym spornego prawa własności prowadzonym przez izraelskie sądy i władze,
- C. mając na uwadze, że Agencja Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy i Zatrudnienia Uchodźców Palestyńskich na Bliskim Wschodzie (UNRWA) zadeklarowała, że będzie w dalszym ciągu udzielać pomocy tej rodzinie,
- D. mając na uwadze, że eksmisję przeprowadzono wbrew międzynarodowym protestom; mając na uwadze, że Stany Zjednoczone zwróciły się z tą kwestią do władz Izraela; mając na uwadze, że decyzja ta może otworzyć drogę dla przejęcia dalszych 26 domów w dzielnicy Szeik Jarrah we Wschodniej Jerozolimie i dotyczy 26 dalszych rodzin przewidzianych do eksmisji; mając na uwadze, że ze sprawy tej wynikają konsekwencje polityczne dla przyszłego statusu Wschodniej Jerozolimy,
- E. mając na uwadze odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz fakt, że społeczność międzynarodowa nie uznała zwierzchnictwa Izraela nad Wschodnią Jerozolimą,

- F. mając na uwadze, że w dniu 3 listopada 2008 r. delegacja Parlamentu Europejskiego udała się z wizytą do Szeik Jarrah i spotkała się z rodziną Al-Kurd,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie eksmisją rodziny Al-Kurd, niedawnym zniszczeniem domów rodzin palestyńskich przez władze izraelskie na kilku obszarach Wschodniej Jerozolimy oraz możliwymi poważnymi konsekwencjami tych działań;
 2. podkreśla, że wspomniane działania, które miały poważny wpływ na życie mieszkańców tych obszarów, są niezgodne z prawem międzynarodowym i wzywa władze Izraela do jak najszybszego ich zakończenia;
 3. podkreśla, że na mocy prawa międzynarodowego Wschodnia Jerozolima nie podlega jurysdykcji sądów izraelskich, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależności izraelskich władz sądowniczych w ramach uznanych przez społeczność międzynarodową granic państwa Izraela;
 4. wzywa Radę, Komisję i społeczność międzynarodową, w tym Kwartet Bliskowschodni, do podjęcia wszelkich możliwych wysiłków mających na celu ochronę Palestyńczyków zamieszkujących osiedle Szeik Jarrah oraz inne obszary Wschodniej Jerozolimy oraz wzywa Kwartet do aktywniejszego zaangażowania w tym kierunku;
 5. ponawia skierowane do władz Izraela wezwanie do natychmiastowego wstrzymania rozbudowy osiedli oraz wznoszenia muru bezpieczeństwa poza granicami z 1967 r., co jest sprzeczne z prawem międzynarodowym i podważa wysiłki pokojowe;
 6. potwierdza, że takie działania mogą zaszkodzić możliwości osiągnięcia porozumienia pokojowego między Palestyńczykami a Izraelitami; wzywa Izrael do powstrzymania się od stosowania wszelkiego rodzaju środków jednostronnych, które mogą przesądzić wynik negocjacji dotyczących ostatecznego statusu, szczególnie jeżeli chodzi o Jerozolimę;
 7. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, specjalnemu wysłannikowi Kwartetu na Bliskim Wschodzie, rządowi Izraela, Knesetowi oraz Prezydentowi Autonomii Palestyńskiej i Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej.